

Dejar el pañal

Entender que el pañal no se quita, se deja, es clave para hacer frente a este proceso de forma respetuosa y efectiva entre los dos y los cuatro años. Sin prisas ni comparaciones, cuando el niño esté preparado y nosotros mentalizados para acompañar.

¿Qué señales nos dará el niño para mostrar que está preparado?

Los pañales se manchan en menos cantidad o menos veces

Te informa de que lo ha hecho (o lo está haciendo en el momento)

Le implicamos en el cambio de pañal y muestra interés y proactividad.

¿Cómo facilitar interés?

Dejar que elija orinal, ropa interior, adaptador de retrete; que sienta la importancia de su participación y el protagonismo en el proceso. Usar orinal es una gran opción para el inicio ya que al tener los pies apoyados en el suelo y tener plena independencia de movimiento será más fácil para ellos acceder (o irse).

Poner junto al orinal elementos de entretenimiento y disfrute: cuentos, algún juego, un instrumento musical de juguete... objetos que le acompañen en esos ratos y consigan que no sea algo tedioso.

Que el orinal esté **SIEMPRE** en la habitación donde nos encontramos, para que el reclamo visual facilite la relación quiero-necesito (quiero hacer pis, necesito sentarme). Desplazarnos con él por la casa durante el inicio del proceso para facilitarle la asociación.

¿Cómo afrontamos el proceso?

El inicio será con el pañal, nada de quitarlo de golpe. Iremos ofreciendo cada dos horas máximo y acompañando a sentarse. No sentar constantemente: si les ponemos (u ofrecemos) hacer sus necesidades cada poco tiempo ellos no serán capaces de reconocer sus necesidades fisiológicas de forma natural. Mejor cada dos horas al inicio

Cuando veamos que el pañal empieza a estar seco más veces entre ofrecimientos de sentarse, retiramos y aumentamos el número de mudas que tendremos cerca. Que tenga escapes es **NORMAL**, no olvidemos que es un proceso de aprendizaje y de madurez fisiológica que tiene sus ritmos.

Cuando haya escapes implicarlos en solucionarlo juntos: llevar la ropa a la lavadora juntos, limpiarse, recoger... que el niño participe con nosotros potenciará la responsabilidad y la conciencia. Evitar regañar, no podemos pretender que interioricen algo tan fisiológicamente exigente con prisas. Cuidar las expectativas y ser conscientes de que nuestro hijo es igual de maravilloso que siempre.

Entender que la progresión no es lineal, que hay días sin escapes y días con muchos escapes y eso no es mal indicador. Aprender algo tiene días mejores y días peores y por ello necesitan paciencia, empatía y mucho amor. El pañal nocturno no va a la misma velocidad y no tiene que ver con nuestro interés como adultos para que no lo use. Esperaremos hasta que, como mínimo, se levante siete días seco y ahí empezaremos a retirar, pero surgirá más tarde que la retirada del pañal diurno

Deixar de usar fralda

Para enfrentar este processo de forma respeitosa e efetiva - entre os dois e os quatro anos - é fundamental entender que a fralda não se tira, deixa-se. Sem pressa e sem comparações, quando a criança estiver preparada e nós mentalmente preparados para acompanhar.

Quais são os sinais que a criança nos dá para mostrar que está preparado?

As fraldas mancham-se em menor quantidade ou menos vezes.

Avisa-te de que fez algo (ou está fazendo naquele momento).

Envolvemos a criança na troca da fralda e ela mostra interesse e proatividade.

Como facilitar que se interesse?

Permitir que escolha o penico, a roupa interior, o adaptador do sanitário, que sinta a importância da sua participação e o protagonismo no processo. Usar o penico é uma grande opção para a fase inicial, já que ao ter os pés apoiados no chão e ter plena independência de movimentos fará com que seja mais fácil para eles sentar-se ou levantar-se.

Colocar junto ao penico elementos de entretenimento e diversão: livrinhos, algum jogo, um instrumento musical de brinquedo... objetos que o acompanhem durante estes momentos e consigam que não seja algo tedioso.

Que o penico esteja **SEMPRE** no recinto onde estejamos, para que tê-lo à vista facilite a relação quero-preciso (quero fazer xixi, preciso me sentar). Andar com o penico pela casa durante o início do processo para facilitar a associação.

Como enfrentamos o processo?

O início será com a fralda, nada de tirar de uma vez. Vamos oferecer a cada duas horas no máximo e acompanhando a sentar-se. Não estar constantemente: caso sentemos a criança (ou ofereçamos) fazer as suas necessidades a cada pouco tempo, elas não serão capazes de reconhecer as suas necessidades fisiológicas de forma natural. Melhor a cada duas horas a princípio.

Quando vemos que a fralda começa a estar seca mais vezes entre os oferecimentos de sentar-se, retiramos a fralda e aumentamos o quantidade de mudas de roupa disponível para futuras ocasiões. Que tenha fugas é **NORMAL**, não esqueçamos que é um processo de aprendizagem e de maturação fisiológica que tem os seus ritmos.

Quando haja fugas, ofereça-se a solucionar a situação juntos: levar a roupa à máquina de lavar juntos, limpar-se, recolher... que a criança participe conosco potenciará a responsabilidade e a consciência. Evitar brigar, não podemos pretender que aprendam tão rapidamente algo tão fisiologicamente exigente com pressa. Cuidar as expectativas e ser conscientes de que nosso filho é igual de maravilhoso que sempre.

Entender que a progressão não é linear, que há dias sem fugas e dias com muitas fugas e isso não é um mau indicador. Aprender algo tem dias melhores e dias piores e por isso precisam de paciência, empatia e muito amor. A fralda noturna não vai à mesma velocidade e não tem deve se basear no nosso interesse, como adultos, para que deixe de usar fralda de noite. Esperaremos até que, como mínimo, levante-se sete dias seguidos seco e então começaremos a retirar, mas surgirá mais tarde que a retirada da fralda diurna.

Deixar el bolquer

Entendre que el bolquer no es lleva, es deixa, és clau per a fer front a aquest procés de manera respectuosa i efectiva entre els dos i els quatre anys. Sense presses ni comparacions, quan el xiquet estiga preparat i nosaltres mentalitzats per a acompañar.

Quins senyals ens donarà el xiquet per a mostrar que està preparat?

Els bolquers es taquen en menys quantitat o menys vegades

T'informa que ho ha fet (o ho està fent en el moment)

L'impliquem en el canvi de bolquer i mostra interès i proactivitat.

Com facilitar interès?

Deixar que tri l'orinal, la roba interior, l'adaptador de vàter; que senta la importància de la seu participació i el protagonisme en el procés. Usar orinal és una gran opció per a l'inici, ja que en tindre els peus recolzats en el sòl i tindre plena independència de moviment serà més fàcil per a ells accedir-hi (o anar-se'n).

Posar al costat de l'orinal elements d'entreteniment i gaudi: contes, algun joc, un instrument musical de joguet... objectes que li acompañen en eixes estones i aconsegueixen que no siga una cosa tediosa.

Que l'orinal estiga **SEMPRE** a l'habitació on ens trobem, perquè el reclam visual facilite la relació vull-necessite (vull fer pipí, necessite asseure'm). Desplaçar-nos amb l'orinal per la casa durant l'inici del procés per a facilitar-li l'associació.

Com afrontem el procés?

L'inici serà amb el bolquer, res de llevar-ho de colp. Anirem oferint cada dues hores màxim i acompanyant a asseure's. No asseure constantment: si els posem (o oferim) fer les seues necessitats cada poc temps ells no seran capaços de reconéixer les seues necessitats fisiològiques de manera natural. Millor cada dues hores a l'inici.

Quan vegem que el bolquer comença a estar sec més vegades entre oferiments d'asseure's, retirem i augmentem el nombre de mudes que tindrem a prop. Que tinga fugues és **NORMAL**, no oblidem que és un procés d'aprenentatge i de maduresa fisiològica que té els seus ritmes.

Quan hi haja fugues implicar-vos a solucionar-ho junts: portar la roba a la llavadora junts, netejar-se, recollir... que el xiquet participe amb nosaltres potenciarà la responsabilitat i la consciència. Evitar renyar, no podem pretendre que interioritzen una cosa tan fisiològica exigent amb presses. Cuidar les expectatives i ser conscients que el nostre fill és igual de meravellós que sempre.

Entendre que la progressió no és lineal, que hi ha dies sense fugues i dies amb moltes i això no és mal indicador. Aprendre alguna cosa té dies millors i dies pitjors i per això necessiten paciència, empatia i molt amor. El bolquer nocturn no va a la mateixa velocitat i no té a veure amb el nostre interès com a adults perquè no l'use. Esperarem fins que, com a mínim, s'alce set dies sec i ja començarem a retirar, però el llevarem més tard que la retirada del bolquer diürn.

Deixar el bolquer

Entendre que el bolquer no es treu, es deixa, és clau per fer front a aquest procés de manera respectuosa i efectiva entre els dos i els quatre anys. Sense presses ni comparacions, quan el nen estigui preparat i nosaltres mentalitzats per acompañar.

Quines senyals ens donarà el nen per mostrar que està preparat?

Els bolquers s'embruten en menys quantitat o menys vegades

T'informa del que ha fet (o ho està fent al moment)

L'impliquem en el canvi de bolquer i mostra interès i pro activitat.

Com facilitem l'interès?

Deixem que triï l'orinal, la roba interior, l'adaptador del vâter; que noti la importància de la seva participació i el protagonisme en el procés. Utilitzar l'orinal és una gran opció per l'inici ja que al tenir els peus tocant al terra i tenir plena independència de moviment serà més fàcil per ells accedir-hi (o marxar).

Posem a prop de l'orinal elements d'entreteniment i gaudi: contes, algun joc, un instrument musical de joguina... objectes que l'acompanyin durant aquestes estones i aconsegueixin que no sigui una cosa tediosa.

Que l'orinal estigui **SEMPRE** a l'habitació on estiguem, per tal que el reclam visual faciliți la relació vull-necessito (vull fer pipí, necessito seure). Ens desplaçem amb ell per la casa durant l'inici del procés per tal de facilitar-li l'associació.

Com afrontem el procés?

L'inici serà amb el bolquer, res de treure'l de cop. L'hi oferirem cada dues hores màxim i l'acompanyarem a seure. No el farem seure constantment: si el posem a (o li oferim) fer les seves necessitats cada poc temps, no serà capaç de reconèixer les seves necessitats fisiològiques de manera natural. Millor cada dues hores a l'inici.

Quan vegem que el bolquer comença a estar sec més vegades entre oferiments a seure, retirem i augmentem el nombre de mudes que tindrem a prop. Que tingui fuites és **NORMAL**, no oblidem que és un procés d'aprenentatge i de maduresa fisiològica que té els seus ritmes.

Quan hi hagi fuites ens implicarem en solucionar-ho junts: portem la roba a la rentadora junts, netejar-se, recollir... que el nen participi amb nosaltres potenciarà la responsabilitat i la consciència. Evitem renyar, no podem pretendre que interioritzin una cosa tan fisiològicament exigent amb presses. Cuidem les expectatives i siguem conscients de què el nostre fill és igual de meravellós que sempre.

Entendre que la progressió no és lineal, que hi ha dies sense fuites i dies amb moltes fuites i no és mal indicador. Aprendre una cosa té dies millors i pitjors i per això necessiten paciència, empatia i molt d'amor. El bolquer nocturn no va a la mateixa velocitat i no té res a veure amb el nostre interès com adults perquè no el faci servir. Esperarem fins que, com a mínim, s'aixequi set dies sec i llavors començarem a retirar, però sorgirà més tard que la retirada del bolquer diürn.

Deixar o cueiro

Entender que o cueiro non se quita, deixase, é clave para enfrentarse a este proceso de forma respetuosa e afectiva entro os dous e os catro anos. Sen prisas nin comparacións, cando o cativo esté preparado e nos mentalizados para acompañar.

¿Que sinais nos dará o neno para mostrar que está preparado?

Os cueiros manchanse menos cantidad e menos veces.

Informache que o fixo (ou que o está a facer nese mesmo momento)

Implicámolo no cambio de cueiro e mostra interés e proactividad.

¿Como facilitar o interés?

Deixar que elixa o orinal, roupa interior, adaptador de retrete; que sinta a importancia da súa participación e o protagonismo no proceso. Usar orinal é unha boa opción para o comezo xa que o ter os pes apoiados no chan e ter plena independencia de movemento será máis para os cativos acceder a el (ou irse)

Poñer xunta o orinal elementos de entretenimento e disfrute: contos, algúns xogo, un instrumento musical de xoguete... obxetos que o acompañen neses ratos e consigan que non sea algo tediosos.

Que o orinal este **SEMPRE** na habitación onde nós estemos, para que o reclamo visual axude á relación “Quero-preciso” (Quero facer pis, preciso sentarme). Desprazarnos co orinal pola casa durante o inicio do proceso para facilitarlle a asociación.

¿Como afrontar o proceso?

O inicio será co cueiro, nada de quitarlo de golpe. Iremos ofrecendo cada dúas horas máximo e acompañando a sentarse. Non sentar sempre: si lles poñemos (ou ofrecemos) facer as súas necesidades cada pouco tempo eles non serán capaces de reconñeces as súas necesidades fisiológicas de forma natural. Mellor cada dúas horas ó comenza.

Cando vexamos que o cueiro comeza a estar seco máis veces entre ofrecementos de sentarse, retiramos e aumentamos o numero de mudas que teremos preto. Que teña escapes é **NORMAL**, non esquezamos que é un proceso de aprendizaxe e de madurez fisiológica que ten os seus ritmos.

Cando haxa escapes implicaros en solucionais xuntos: levar a roupa á lavadora xuntos, limpárselle, recoller... que o cativo participe con nós potenciará a responsabilidade e a consciencia. Evitar regañar, non podemos pretender que interioricen algo tan fisiolóxicamente esixente con presas. Coidar as expectativas e ser conscientes de que o noso fillo é igual de marabilloso ca sempre.

Entender que a progresión non é lineal, que hai días sen escapes e hai días con moitos escapes e iso non é mal indicador. Aprender algo ten días mellores e días peores e por iso precisan paciencia, empatía e moito amor. O cueiro nocturno non vai a mesma velocidade e non ten que ver co noso interese como adultos para que non o use. Esperaremos ata que, como mínimo, se levante sete días seco e ahí comenzaremos a retirar, pero sucederá máis tarde que a retirada do pañal diurno.

Fardela urtea

Fardela ez dela kentzen, utzi egiten dela ulertza funtsezkoa da prozesu honi errespetuz eta eraginkortasunez aurre egiteko haurrak bi eta lau urte dituen bitartean. Presarik eta konparaziorik gabe, haurra prest dagoenean eta gu laguntzeko asmoz gaudenean hasiko gara.

Zer seinale emango digu haurrak prest dagoela erakusteko?

Fardelak gutxiago edo gutxiagotan zikintzen ditu.

Bere beharrizanak egin dituela (edo egiten ari dela) jakinarazten digu.

Fardelaren aldaketan implikatzen dugu, eta interesa eta proaktibotasuna erakusten ditu.

Nola sustatu interesa?

Utzi haurrari pixontzia, azpiko arropa edo komun-egokigailua aukeratzen; ikus dezala bere parte-hartzea garrantzitsua dela eta prozesuaren protagonista bera dela. Hasieran pixontzia erabiltzea oso aukera ona da; izan ere, oinak lurrean jartzean eta mugitzeko askatasun osoa edukitzean, errazagoa izango zaie pixontzira igotzea (edo bertatik jaistea).

Pixontziaren ondoan denbora-pasarako eta gozamenerako elementuak jarri: ipuinak, jolasen bat, jostailuzko musika-tresna bat... Tarte horietan lagungarri izango dituzten objektuak aukeratu, eta pixontzia erabiltzea betebehar aspergarria ez izatea lortuko dutenak.

Pixontzia **BETI** egon dadila gu gauden gelan, hau begi-bistan izateak “nahi-behar dut” lotura erraztu dezan (pixa egin nahi dut, beraz eseri egin behar dut). Prozesuaren hasieran, etxearen zehar haurrarekin mugituko gara “nahi-behar dut” erlazio hori errazteko.

Nola aurre egin prozesuari?

Hasieran fardela mantenduko dugu, ez kendu bat-batean. Gehienez bi ordurik behin eskainiko diogu pixontzia erabiltzea, eta esertzen lagunduko diogu. Ez eseri haurra pixontzian behin eta berriz: pixontzian sarritan jartzen badugu, ez da izango gai bere beharrizan fisiologikoak modu naturalean identifikatzeko. Hasieran hobe bi ordurik behin.

Pixontzia erabiltzera gonbidatzen dugun tarte horietan ikusten badugu fardela gero eta lehorrago dagoela, kendu egingo diogu eta azpiko arropa gehiago jarriko ditugu eskuragarri. Noizbehinka bere beharrizanak gainean egitea **NORMALA** da, ez dugu ahaztu behar ikaskuntza- eta heldutasun fisiologikoko prozesu bat dela, bere erritmoak dituena.

Bere beharrizanak gainean egiten dituenean, elkarrekin bilatu irtenbide bat: arropa garbigailura eraman, gorputza garbitu, zikindutakoa batu... Haurrak gurekin parte hartzeak bere erantzukizuna eta kontzientzia indartuko ditu. Ez egin errieta, ezin dugu pentsatu fisiologikoki hain neketsua den prozesu bat presaka barneratuko duenik. Espektatibak zaindu eta gure seme-alaba beti bezain zoragarria dela gogoratu.

Aurrerapena ez dela lineala ulertu behar da. Egun batzuetan ez ditu bere beharrizanak behin ere gainean egingo, eta beste egun batzuetan hainbat aldiz egingo ditu. Hori ez da adierazle txarra. Zerbait ikasteak egun hobeak eta egun okerragoak ditu. Horregatik, pazientzia, enpatia eta maitasun handia behar dituzte. Gaueko fardela kentzearen prozesua motelagoa da, eta ez du zerikusirik guk helduok dugun interesarekin. Haurra fardel lehorrirekin esnatu behar da gutxienez zazpi egunetan. Une horretan hasiko gara gaueko fardela erretiratzen, baina eguneko fardela kentza baino beranduago hasiko da prozesu hau.

Laisser la couche

Comprendre que la couche n'est pas enlevée, on la laisse, est la clé pour gérer ce processus avec respect et efficacité entre deux et quatre ans. Sans précipitation ni comparaisons, lorsque l'enfant est prêt et que nous sommes motivés pour l'accompagner.

Quels signes l'enfant nous donnera-t-il pour montrer qu'il est prêt ?

Les couches sont moins ou moins souvent souillées

Il vous informe qu'il l'a fait (ou est en train de le faire en ce moment)

Nous l'impliquons dans le changement de couche et il fait preuve d'intérêt et de proactivité.

Comment faciliter l'intérêt ?

Laissez-le choisir le pot, les sous-vêtements, l'adaptateur de toilettes ; qu'ils ressentent l'importance de leur participation et de leur protagonisme dans le processus. L'utilisation du pot est une excellente option pour le début car avoir les pieds à plat sur le sol et avoir une totale indépendance de mouvement leur facilitera l'entrée (ou la sortie).

Mettez des éléments de divertissement et de plaisir à côté du pot : des histoires, un jeu, un instrument de musique jouet... des objets qui vous accompagnent dans ces moments et en font pas quelque chose d'ennuyeux.

Que le pot soit **TOUJOURS** dans la pièce où l'on se trouve, pour que la revendication visuelle facilite la relation je veux-besoin (j'ai envie de faire pipi, j'ai besoin de m'asseoir). Déplacez-vous avec lui dans la maison au début du processus pour faciliter l'association.

Comment affrontons-nous le processus ?

Le début sera avec la couche, rien pour l'enlever d'un coup. Nous leur proposerons toutes les deux heures maximum et les accompagnons de s'asseoir. Ne vous asseyez pas constamment : si nous leur faisons (ou proposons) de se soulager de temps en temps, ils ne pourront pas reconnaître naturellement leurs besoins physiologiques. Mieux toutes les deux heures au début

Lorsque nous voyons que la couche commence à sécher plusieurs fois entre les offres de s'asseoir, nous nous retirons et augmentons le nombre de changements que nous aurons à proximité. Avoir des fuites est **NORMAL**, n'oublions pas que c'est un processus d'apprentissage et de maturité physiologique qui a ses rythmes.

Quand il y a des fuites, impliquez-vous pour les résoudre ensemble : apportez ensemble les vêtements à la machine à laver, nettoyez, ramassez... l'enfant qui participe avec nous renforcera la responsabilité et la sensibilisation. Évitez de gronder, on ne peut pas prétendre qu'ils intérieurisent à la va-vite quelque chose d'aussi exigeant physiologiquement. Prenez soin des attentes et sachez que notre fils est toujours aussi merveilleux.

Comprenez que la progression n'est pas linéaire, qu'il y a des jours sans évasions et des jours avec beaucoup d'évasions et que ce n'est pas un mauvais indicateur. Apprendre quelque chose a des jours meilleurs et des jours pires et ils ont donc besoin de patience, d'empathie et de beaucoup d'amour. La couche de nuit ne va pas à la même vitesse et cela n'a rien à voir avec notre intérêt d'adulte pour qu'il ne l'utilise pas. Nous attendrons au moins qu'il se réveille au sec pendant sept jours, puis nous commencerons à le retirer, mais il apparaîtra plus tard que le retrait de la couche de jour.

Lasciare il pannolino

Capire che il pannolino non si toglie, ma si lascia è la chiave per affrontare questo processo in forma rispettosa ed efficace fra i due e i quattro anni. Senza fretta ne paragoni, ma solo quando il bambino sarà pronto e noi concentrati nell'accompagnararlo.

Quali sono i segnali che ci indicano che il bambino/a è pronto/a?

I pannolini si macchiano in minore quantità e meno volte.

Ti fa sapere quello che ha fatto o sta facendo in quel momento.

Lo rendiamo partecipe del cambio panno e lui si dimostra interessato e proattivo.

Come creare coinvolgimento?

Permettere che scelga il vasino, le mutandine o l'adattatore per wáter: Deve sentire l'importanza della sua partecipazione e che lui/lei è il/la protagonista del processo. Usare il vasino è l'opzione migliore per l'inizio perchè avendo tutti e due i piedi poggiati sul pavimento ha libertà di movimento e sarà più facile per loro accedere o andar via.

Metti di fianco al vasino elementi di intrattenimento e distrazione: libri, giochi, giocattoli musicali... oggetti che possano accompagnare quel momento e riescano a non farlo diventare noioso.

Che il vasino sia **SEMPRE** in una stanza di alto transito per facilitare il rapporto “lo voglio-mi serve” (voglio fare pipì-devo sedermi). Camminare con lui in tutta la casa all'inizio del processo per facilitare l'associazione.

Come affrontare il percorso?

L'inizio sarà col pannolino, non dobbiamo toglierlo all'improvviso. Offriremo il nostro aiuto ogni due ore come massimo e lo accompagneremo durante la seduta. Non farlo sedere costantemente: se li facciamo sedere e proponiamo di fare i bisogni ad ogni momento, loro non saranno capaci di riconoscere i veri bisogni fisiologici in maniera naturale. Per questo all'inizio è meglio proporre il nostro aiuto ogni due ore.

Se vediamo che il panno si bagna di meno quando li portiamo al vasino, possiamo toglierlo e aumentare il numero di cambi mutandine. Le perdite sono **NORMALI**, non dimentichiamoci che è un processo di apprendimento e di sviluppo fisiologico che ha i propri ritmi.

Quando si presentano le perdite è bene coinvolgere il bambino/a nella soluzione: portare i vestiti alla lavatrice insieme, pulire, mettere le cose a posto, ecc. Se il bambino partecipa con noi potenzierà la sua responsabilità e consapevolezza. Evitiamo i rimproveri, non possiamo pretendere che riescano ad assimilare in fretta un bisogno fisiologicamente esigente. Evitiamo di crearci delle aspettative elevate e ricordiamoci che a prescindere da tutto, nostro figlio/a è comunque meraviglioso/a.

Capire che la progressione non è lineare, che ci saranno giorni senza perdite e giorni con tante perdite e che non è un cattivo segno. Imparare qualcosa di nuovo ha i suoi giorni buoni e anche i suoi giorni cattivi, proprio per questo è necessaria tanta empatia e tanto amore.

Il pannolino notturno è tutt'altra questione, in linea di massima bisognerebbe aspettare fino a quando, come minimo farà almeno sette giorni col panno asciutto durante il giorno, e solo allora potremmo toglierlo anche la notte, però deve essere chiaro che questo accadrà solo dopo lo spannolinamento diurno.

Stop using diapers

We must understand that the diaper is not removed, it is dropped. This is key when facing this process in a respectful and effective manner between the ages of two and four. Without rush or comparisons, when the child is ready and we are mentally prepared to accompany them.

What signals will the child give us to show that they are ready?

Diapers get dirty in less quantity or less often

They inform you that they have done it (or are doing it at that moment)

We implicate them in the diaper change and they show interest and proactiveness

How to encourage their interest?

Let them choose the potty, the underwear, the toilet adapter; that they feel the importance of their collaboration and their prominence in the process. Using a potty is a great option at the beginning since by having their feet in the floor and having full independent movement, it will be easier for them to access (or leave).

Putting next to the potty entertainment and fun items: books, some games, a toy musical instrument... objects that will accompany them in these moments and that will make sure that the process is not something boring.

That the potty is **ALWAYS** in the room where we are, so that the visual claim helps the relationship "I want, I need" (I want to pee, I need to sit down). To move around the house with it during the beginning of the process in order to facilitate the association of the two.

How do we approach the process?

The beginning will be with the diaper, do not remove it suddenly! We will offer every two hours maximum and will accompany them when sitting in it. Do not sit them constantly: if we sit them (or offer) to pee very frequently they will not be able to naturally recognize their physiological needs by themselves. Better every two hour at the beginning.

When we see that the diaper starts to be dry more often between offers to sit, we take it away and we increase the number of underwear that we have nearby. That they have accidents is **NORMAL!** We should not forget that this is a learning process and one of physiological maturity that has its own rhythms.

When they have accidents, we should aim at solving them together: bring the dirty clothes together to the washing machine, clean up, tidy up, etc. Having the children involved will boost their sense of responsibility and their consciousness. Avoid scolding them, we cannot pretend that they interiorise something so physiologically demanding in a rush. Be aware of expectations and do not forget that our child is as wonderful as always.

Understand that there's no lineal progression, there will be days with no accidents and days with many accidents. This is no indication of anything! Learning something has better days and worse ones; that's why they need patience, empathy and tons of love! The removal of the night diaper does not follow the same rhythm and it has nothing to do with our interest as adults to stop using it. Let's wait until they wake up, at least, seven days dry before starting to remove it, but it will happen at a later stage than the removal of the daytime diaper.

